Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

18. juli 2013 *

»Forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 2, stk. 2, nr. 6) — udtrykket »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« — artikel 28, stk. 2 — produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser — overgangsforanstaltninger«

I sag C-299/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 10. maj 2012, indgået til Domstolen den 18. juni 2012, i sagen:

Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

mod

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Malenovský, og dommerne M. Safjan (refererende dommer) og A. Prechal,

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og S. Šindelková, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved S. Grünheid og P. Němečková, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: tjekkisk.

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, stk. 2, nr. 6), og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9, og berigtigelse i EUT 2007 L 12, s. 3), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010 (EUT L 37, s. 16, herefter »forordning nr. 1924/2006«).

2 Anmodningen er blevet indgivet inden for rammerne af en sag mellem Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s. (herefter »Green – Swan Pharmaceuticals«) og Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (det centrale inspektorat for den nationale myndighed for kontrol med landbrugsprodukter og fødevarer) vedrørende kvalifikationen af en meddelelse på et kosttilskuds emballage.

Retsforskrifter

EU-retlige forskrifter

3 Artikel 1, stk. 1-3, i forordning nr. 1924/2006 bestemmer:

»1. Denne forordning harmoniserer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende ernærings- og sundhedsanprisninger med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

2. Denne forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger.

[...]

3. Et varemærke, en handelsbetegnelse eller et fantasinavn, der findes i mærkning, præsentation eller reklame for en fødevare, der kan opfattes som en ernærings- eller sundhedsanprisning, kan anvendes uden at gennemgå godkendelsesprocedurerne i denne forordning, hvis den i denne mærkning, præsentation eller reklame ledsages af en beslægtet ernærings- eller sundhedsanprisning, som er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.«

4 Forordningens artikel 2 indeholder følgende definitioner:

»1. I denne forordning

[…]

2. Endvidere forstås ved:

1) »anprisning«: ethvert budskab eller enhver fremstilling, der ikke er obligatorisk i henhold til fællesskabslovgivningen eller national lovgivning, herunder billeder, grafik eller symboler uanset form, som angiver, indikerer eller antyder, at en fødevare har særlige egenskaber

[…]

5) »sundhedsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at der er sammenhæng mellem en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele og sundhed

6) »anprisning af en reduceret risiko for sygdom«: enhver sundhedsanprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker

[…]«

5 Forordningens artikel 3, der har overskriften »Generelle principper for alle anprisninger«, bestemmer:

»Ernærings- og sundhedsanprisninger må kun anvendes i mærkning og præsentation af eller reklame for fødevarer, der markedsføres i Fællesskabet, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.

[…]«

6 Forordningens artikel 10, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Det er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder de generelle krav i kapitel II[, der indeholder artikel 3-7,] og de særlige krav i dette kapitel og er godkendt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13 og 14.«

7 I artikel 14 i forordning nr. 1924/2006, der har overskriften »Anprisninger af en reduceret risiko for sygdom og af børns udvikling og sundhed«, bestemmes følgende i stk. 1:

»Uanset artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/13/EF kan der anvendes følgende anprisninger, forudsat at de er godkendt efter proceduren i artikel 15, 16, 17 og 19 i denne forordning med henblik på opførelse på en EF-liste over sådanne tilladte anprisninger, sammen med alle nødvendige betingelser for anvendelsen af sådanne anprisninger.

a) Anprisninger af en reduceret risiko for sygdom

[…]«

8 Forordningens artikel 20 vedrørende fællesskabsregistret bestemmer følgende:

»1. Kommissionen opretter og fører et fællesskabsregister over ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, i det følgende benævnt »registret«.

2. Registret skal omfatte følgende:

a) ernæringsanprisningerne og de betingelser, der gælder for dem, jf. bilaget

b) de begrænsninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5

c) de godkendte sundhedsanprisninger og de betingelser, der gælder for dem, jf. artikel 13, stk. 3 og 5, artikel 14, stk. 1, artikel 19, stk. 2, artikel 21, artikel 24, stk. 2, og artikel 28, stk. 6, samt de i artikel 23, stk. 3, omhandlede nationale foranstaltninger

d) en liste over afviste sundhedsanprisninger med begrundelse for deres afvisning.

[…]

3. Registret skal være offentligt tilgængeligt.«

9 Forordningens artikel 28, der har overskriften »Overgangsforanstaltninger«, bestemmer følgende i stk. 2:

»Produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005, og som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat markedsføres indtil den 19. januar 2022, hvorefter bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse.«

Tjekkisk lovgivning

10 § 17, stk. 2, i lov nr. 110/1997 Sb. om fødevarer og tobaksvarer og om ændring og supplering af visse tilknyttede love (zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů) i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, fastsætter, at en erhvervsdrivende inden for fødevarebranchen begår en administrativ forseelse, når

»a) han ikke opfylder forpligtelsen til at overholde kravene til fødevaresikkerhed, som er fastsat i EF-lovgivning, der finder direkte anvendelse […], og som regulerer kravene til fødevarer, eller

b) han ved anden adfærd end den under punkt a) nævnte ikke opfylder en forpligtelse, som er fastsat i EF-lovgivning, der finder direkte anvendelse […], og som regulerer kravene til fødevarer.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Green – Swan Pharmaceuticals inden den 1. januar 2005 bragte et kosttilskud benævnt »GS Merilin« på det tjekkiske marked. Kosttilskuddet blev markedsført med følgende meddelelse på emballagen: »Præparatet indeholder også calcium og vitamin D3, som hjælper med at nedsætte risikoen for at udvikle osteoporose og brud«. Herudover blev det nationale varemærke GS Merilin registreret i Den Tjekkiske Republik den 29. oktober 2003.

12 Ved afgørelse af 10. november 2010 fastslog Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (den nationale myndighed for kontrol med landbrugsprodukter og fødevarer), at Green – Swan Pharmaceuticals havde anbragt sundhedsanprisninger på emballagen til kosttilskuddet GS Merilin i strid med artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006. Myndigheden udledte deraf, at selskabet havde begået en administrativ forseelse som omhandlet i § 17, stk. 2, litra b), i lov nr. 110/1997 Sb. i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, og pålagde selskabet at betale en bøde på 200 000 CZK.

13 Green – Swan Pharmaceuticals klagede over denne afgørelse til Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce og gjorde bl.a. gældende, at meddelelsen på emballagen til kosttilskuddet GS Merilin ikke kunne anses for at være en »anprisning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning nr. 1924/2006. Ved afgørelse af 14. februar 2011 afslog Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát klagen.

14 Green – Swan Pharmaceuticals anlagde sag til prøvelse af sidstnævnte afgørelse for Krajský soud v Brně (landsretten i Brno). Selskabet gjorde navnlig gældende, at artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 fandt anvendelse på kosttilskuddet GS Merilin, fordi denne bestemmelse henviser til produkterne som sådan og ikke til varemærker eller handelsbetegnelser for disse produkter. Selskabet påberåbte sig endvidere samme forordnings artikel 2, stk. 2, nr. 6), idet det anførte, at meddelelsen på emballagen til kosttilskuddet GS Merilin i det foreliggende tilfælde hverken angiver eller indikerer en »betydelig« reduktion af en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker.

15 Ved dom af 21. september 2011 stadfæstede Krajský soud v Brně den administrative afgørelse. Retten fandt, at meddelelsen på emballagen til kosttilskuddet GS Merilin var en sundhedsanprisning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning nr. 1924/2006, og at det med hensyn til anprisninger af en reduceret risiko for sygdom kun er de anprisninger, som er blevet godkendt af Kommissionen under de betingelser, der er fastsat i samme forordnings artikel 14, der kan anvendes i mærkning og i præsentation af fødevarer.

16 Green – Swan Pharmaceuticals appellerede denne dom fra Krajský soud v Brně til Nejvyšší správní soud og gjorde på ny gældende, at artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 tillader markedsføring af det pågældende kosttilskud, eftersom denne bestemmelse henviser til produkterne som sådan. I denne forbindelse gjorde selskabet gældende, at der er forskel på ordlyden i nævnte artikel 28, stk. 2, og samme forordnings artikel 1, stk. 3, som henviser til et varemærke og en handelsbetegnelse, der kan opfattes som en ernærings- eller sundhedsanprisning. Kosttilskuddet GS Merilin falder således uden for ordningen i den nævnte forordning indtil den 19. januar 2022. Selskabet gjorde endvidere gældende, at Krajský soud v Brně, henset til ordlyden af artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning nr. 1924/2006, burde have efterprøvet, om anprisningen på emballagen for kosttilskuddet GS Merilin kunne anses for at antyde, at kosttilskuddet »betydeligt« reducerer en risiko for sygdom.

17 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at det ikke er afgørende, at en sundhedsanprisning indeholder ordene »i betydelig grad« eller et udtryk af samme art, for at den kan anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom«. I modsat fald ville det være muligt at omgå anvendelsen af artikel 14 i forordning nr. 1924/2006 ved at vælge en lidt anderledes ordlyd.

18 Fra en gennemsnitsforbrugers synsvinkel vil en fødevare med en sundhedsanprisning, der angiver eller indikerer en betydelig indflydelse på reduktionen af en risiko for sygdom, i øvrigt ikke blive opfattet som så meget bedre end en fødevare uden denne nuance. Den forelæggende ret har herved bemærket, at registret over ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som fastsat i artikel 20 i forordning nr. 1924/2006, viser, at de sundhedsanprisninger vedrørende reduktionen af en risiko for sygdom, som allerede er blevet vurderet af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og godkendt af Kommissionen, hverken indeholder ordene »i betydelig grad« eller andre ord med samme betydning.

19 Den forelæggende ret er desuden af den opfattelse, at artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 ikke finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, fordi den omhandlede anprisning hverken er et varemærke eller en handelsbetegnelse i denne bestemmelses forstand. Den forelæggende ret har tilføjet, at selv hvis det antages, at denne bestemmelse finder anvendelse, ville en fortolkning, hvorefter denne bestemmelse udelukker alle produkter, der fandtes inden den 1. januar 2005, fra denne forordnings anvendelsesområde, ikke give nogen mening, idet den nævnte forordning regulerer mærkning af fødevarer.

20 Nejvyšší správní soud har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er følgende sundhedsanprisning: »Dette produkt indeholder også calcium og vitamin D3, som hjælper med at nedsætte risikoen for at udvikle osteoporose og brud« en anprisning af en reduceret risiko[…] for sygdom i den i artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning […] nr. 1924/2006 […] omhandlede forstand, selv om det ikke er udtrykkeligt anført i denne anprisning, at indtagelsen af dette produkt i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af nævnte sygdom?

2) Omfatter begrebet varemærker og handelsbetegnelser i den i artikel 28, stk. 2, i forordning […] nr. 1924/2006 […] omhandlede forstand også en kommerciel meddelelse på produktets emballage?

3) Skal overgangsforanstaltningerne i artikel 28, stk. 2, i forordning […] nr. 1924/2006 […] fortolkes som en henvisning til (alle) fødevarer, der fandtes inden den 1. januar 2005, eller til fødevarer, som er forsynet med et varemærke eller [en] handelsbetegnelse[…], og som fandtes i den form før den nævnte dato?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

21 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at det i en sundhedsanprisning, for at denne kan anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« i denne bestemmelses forstand, nødvendigvis skal være udtrykkeligt anført, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele »i betydelig grad« reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker.

22 Indledningsvis bemærkes, at en »sundhedsanprisning« i henhold til artikel 2, stk. 2, nr. 5), i forordning nr. 1924/2006 defineres ud fra den sammenhæng, der skal foreligge mellem en fødevare eller en af dens bestanddele på den ene side og sundheden på den anden side; definitionen giver ikke nogen retningslinjer for hverken den direkte eller indirekte karakter, som denne sammenhæng skal have, eller dennes intensitet eller varighed, med den konsekvens, at udtrykket »sammenhæng« skal forstås vidt (jf. dom af 6.9.2012, sag C-544/10, Deutsches Weintor, præmis 34).

23 Blandt sundhedsanprisningerne definerer artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning nr. 1924/2006 en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« som »enhver sundhedsanprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker«.

24 Det følger af anvendelsen af verberne »indikerer eller antyder«, at det, for at en anprisning kan anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« i henhold til denne bestemmelse, ikke kræves, at det deri udtrykkeligt er anført, at indtag af en fødevare i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker. Det er tilstrækkeligt, at denne anprisning hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger kan fremkalde det indtryk, at reduktionen af en risikofaktor er betydelig.

25 I denne forbindelse bemærkes, at anvendelsen af en kategorisk formulering, hvorefter indtaget af den pågældende fødevare reducerer – eller hjælper med at reducere – en sådan risikofaktor, kan fremkalde et indtryk om en betydelig reduktion af den nævnte risiko hos den nævnte forbruger. Under disse omstændigheder skal en sundhedsanprisning som den i hovedsagen omhandlede, således som den forelæggende ret har anført, ikke nødvendigvis indeholde ordene »i betydelig grad« eller et ord med den samme betydning for at kunne anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom«.

26 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at det i en sundhedsanprisning, for at denne kan anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« i denne bestemmelses forstand, ikke nødvendigvis skal være udtrykkeligt anført, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele »i betydelig grad« reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker.

Det andet spørgsmål

27 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at en kommerciel meddelelse på en fødevares emballage kan udgøre et varemærke eller en handelsbetegnelse i denne bestemmelses forstand.

28 Ifølge artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 kan produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005, og som ikke er i overensstemmelse med den nævnte forordning, fortsat markedsføres indtil den 19. januar 2022.

29 Det fremgår endvidere af ordlyden af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, at denne forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger.

30 Som det fremgår af artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 1924/2006, kan et varemærke eller en handelsbetegnelse samt i øvrigt et fantasinavn, der findes i mærkning eller i præsentation af en fødevare, endvidere udgøre en sundhedsanprisning.

31 Som Kommissionen har gjort gældende, kan det, selv om kommercielle meddelelser generelt ikke kan anses for at være varemærker eller handelsbetegnelser, imidlertid ikke udelukkes, at en sådan meddelelse på emballagen af en fødevare samtidig udgør et varemærke eller en handelsbetegnelse. En sådan meddelelse kan dog kun udgøre et sådant varemærke eller en sådan betegnelse, hvis det er beskyttet som sådan i henhold til den anvendelige lovgivning. Det tilkommer den nationale ret under hensyntagen til samtlige de faktiske og retlige omstændigheder, der karakteriserer den sag, der verserer for den, at efterprøve, om en sådan meddelelse er et varemærke eller en handelsbetegnelse, der er beskyttet således.

32 Det andet spørgsmål skal følgelig besvares med, at artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at en kommerciel meddelelse på en fødevares emballage kan udgøre et varemærke eller en handelsbetegnelse i denne bestemmelses forstand, såfremt den er beskyttet som et sådant varemærke eller en sådan betegnelse i henhold til den anvendelige lovgivning. Det tilkommer den nationale ret under hensyntagen til samtlige de faktiske og retlige omstændigheder, der karakteriserer den sag, der verserer for den, at efterprøve, om en sådan meddelelse er et varemærke eller en handelsbetegnelse, der er beskyttet således.

Det tredje spørgsmål

33 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at den henviser til samtlige fødevarer, der fandtes inden den 1. januar 2005, eller til fødevarer forsynet med et varemærke eller en handelsbetegnelse, og som allerede fandtes i den form inden denne dato.

34 Indledningsvis bemærkes, at genstanden for forordning nr. 1924/2006 ikke er fødevarer som sådan, men ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.

35 I henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 1924/2006 kan et varemærke eller en handelsbetegnelse, der findes i mærkning, præsentation eller reklame for en fødevare, der kan opfattes som en ernærings- eller sundhedsanprisning, således anvendes uden at gennemgå godkendelsesprocedurerne i den nævnte forordning, hvis den i denne mærkning, præsentation eller reklame ledsages af en beslægtet ernærings- eller sundhedsanprisning, som er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

36 I denne forbindelse, som også den tjekkiske regering og Kommissionen har gjort gældende, henviser artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, der indfører en undtagelse- og overgangsforanstaltning, kun til et varemærke eller en handelsbetegnelse, der fandtes allerede inden den 1. januar 2005, og som kan opfattes som en ernærings- eller sundhedsanprisning i denne forordnings forstand. De fødevarer, der er forsynet med et sådant varemærke eller en sådan handelsbetegnelse, kan fortsat markedsføres indtil den 19. januar 2022.

37 I betragtning af det ovenstående skal det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at den kun henviser til fødevarer, der er forsynet med et varemærke eller en handelsbetegnelse, som skal anses for at være en ernærings- eller sundhedsanprisning i henhold til denne forordning, og som fandtes i denne form inden den 1. januar 2005.

Sagens omkostninger

38 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

1) **Artikel 2, stk. 2, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010 skal fortolkes således, at det i en sundhedsanprisning, for at denne kan anses for at være en »anprisning af en reduceret risiko for sygdom« i denne bestemmelses forstand, ikke nødvendigvis skal være udtrykkeligt anført, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele »i betydelig grad« reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker.**

2) **Artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, som ændret ved forordning nr. 116/2010, skal fortolkes således, at en kommerciel meddelelse på en fødevares emballage kan udgøre et varemærke eller en handelsbetegnelse i denne bestemmelses forstand, såfremt den er beskyttet som et sådant varemærke eller en sådan betegnelse i henhold til den anvendelige lovgivning. Det tilkommer den nationale ret under hensyntagen til samtlige de faktiske og retlige omstændigheder, der karakteriserer den sag, der verserer for den, at efterprøve, om en sådan meddelelse er et varemærke eller en handelsbetegnelse, der er beskyttet således.**

3) **Artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, som ændret ved forordning nr. 116/2010, skal fortolkes således, at den kun henviser til fødevarer, der er forsynet med et varemærke eller en handelsbetegnelse, som skal anses for at være en ernærings- eller sundhedsanprisning i henhold til denne forordning, og som fandtes i denne form inden den 1. januar 2005.**

Underskrifter